

„Rodoljub“. Trezni slov. svet se vpraša: kaj bomo s tolikimi listi? Kar jih imamo že sedaj, ne bilo bi škode, ko bi jih bilo za polovico manj; če ima človek prepolno mizo, nobena jed mu ne diši, torej tudi ne tekne dobro. — Grof Coronini je tudi v prihodnje predsednik c. kr. kmetijske družbe za Primorje, poleg tega je tudi dež. glavar ter poslanec v drž. zboru. Ali je pač kos vsem opravilom, ki jih dobi v teh svojih častnih službah? — Ker imajo v Trstu Lahi skorej vsa obč. zastop v svojih rokah, zato se godi slov. prebivalcem od njih sila, najbolj pa v ljudskih šolah. V njih se uči po mestu samo laški, zunaj pa že tudi skorej tako; čisto slov. ljudske šole ne trpi laška kri. — Dr. Vergottini, ki je od laške komisije po krivem dobil drž. poslanstvo za Istro, je to čast odložil, sicer bi ga bili iz drž. zbora izpodili. — Svitli cesar pride te dni v Reko ter se delajo velike priprave za to, da ga vzprejme mesto, kar največ more, sijajno. — Hrvaški sabor je vzprejel brez dolžje razprave postavo, katera določi razdelitev zemljske odveze med hrvaško in ogersko deželo. Postava je Hrvatoma več ali manj na škodo. — V ogerskem drž. zboru sme vsak poslanec govoriti, kolikorkrat mu je ljubo. To pa bode sedaj krivo, da se dožene nova postava o politični upravi more biti še le v pozni jeseni, kajti nekaj poslancev je ne mara in ti bodo v eno mer govorili, to se pravi, tako dolgo, kakor bodo najdalje mogli, vse eno, če jih kdo posluša ali ne. To je smešno in žalostno ob enem, prav madjarsko.

Vunanje države. V večno mesto t. j. v Rim ne prihaja več toliko tujcev, kolikor jih je bilo v prejšnjih časih, ko je bilo mesto v rokah glavarjev sv. katol. cerkve. Vsled tega pa se širi v mestu čedalje bolj siromaštvo, lazaronov ali beračev je zato tudi zmerom več v nadlego domačim in tujcem. — Po Italiji, zlasti po gornji je bil v jutru 7. junija več ali manj hud potres ter se je več hiš podrlo, največ okoli Verone. — Knez Rudini, prvosednik v vladi kralja Umberta, obnaša se možato nasproti iredentovcem; knez najbrž ni freimaurer, zato pa mu delajo freimaurerji na vseh straneh težave. — V glavnem mestu francoske republike, v Parizu so dozidali veliko cerkev Srca Jezusovega ter je bilo nje posvečevanje v petek in sicer prav slovesno. Republikancem to ni bilo po volji, toda zabraniti tega tudi niso mogli. — V Londonu dobijo zopet strike in sicer ustavijo vozniki na konjski železnici delo, se ve, da zato, ker imajo preveč službe, do 16 ur na dan. — Nesrečni vodja Ircev, Parnell je neki tudi denarja zapravil, do katerega ni imel pravice. Greh si išče pa tudi najde tovariša. — Nemški cesar Viljem II. rad potuje in tokrat gre v Anglijo, k svoji

„stari materi“ Viktoriji, angleški kraljici. — V Moskvi, na Ruskem, imajo veliko razstavo in ogledal si jo je tudi car, najbolj ga je neki zanimala razstava francoskih obrtnikov. — V Srbiji se je shod liberalcev izrekel zoper iztiranje kraljice Natalije, ali to ji pomaga le malo, ker je liberalna stranka po svojem številu majhna, brez moči. — Turški sultan moral je 200.000 dinarov izplačati roparjem, ki so zajeli cel železniški vlak ter so potovalce, največ nemške, gnali s seboj v goščo, dokler bi se jim ne plačala ona vsota denarja za nje. Ko so roparji denar prejeli, izpustili so hitro svoje jetnike. Kaj ne, da je veselo potovati po Turskem? — Gledé na svoje naselbine v Afriki ste si bili Anglija in Luzitanija prišli na vs križ, toda sedaj ste se poravnali brez vojske. — Na otoku Haiti pri južni Ameriki, je vzbruhnila ustaja; general Hipolyte je zaprl 80 ljudi, ker so na sumu, da so počeli zaroto zoper vlado. — Iz Chicage, v severni Ameriki, prejeli smo načrte tamošnje razstave za leto 1893 in če jo sodimo po teh, bode razstava v resnici velikauska, kakor je mogoča le v Ameriki.

Za poduk in kratek čas.

Vinski sód.

(Pravljica, spisal Fr. Kresnik.)

(Konec.)

Odšel je tedaj z doma po svetu. Ko nekaj časa hodi, pride do krasne graščine. Dolgo je ogledoval prelepo poslopje, ko pride mimo gosp. graščak in vpraša ga, kaj in kdo da je, in kam da gre. Na kratko mu naš brat razloži svoj stan. Gospod mu pa pravi: Jaz potrebujem ravno enega hlapca, bi-li ne hotel ti mene služiti? S srčnim veseljem mu obljubi naš brat, da hoče.

Stopil je tedaj v službo. Dobro mu je bilo. Bilo je pa na graščini mlado dekle, edina hči graščaka, ki je bil že vdovec. Ko je dekle videlo našega mladeniča, brž se vname ljubezen v njé mlademu srcu do njega. Dolgo je to prikrivala, a slednjič se ni mogla več premagovati in razodela je očetu, da je sklenila mladega hlapca vzeti za moža, ker drugače ne more biti srečna in zadovoljna, naj poreče svet, kar hoče.

Graščaku pa se je njegov novi hlapec zavoljo svoje ljubeznjivosti, pridnosti, poštenosti in zavoljo svojega bistrega uma vrlo dopadel, zato je djal: Ljuba moja hči, veseli me srčno tvoj sklep; jaz sem vže star in ne vem, kako dolgo bom še živel na svetu; predno pa umrjem, rad bi videl tebe srečno. Res, da je tvoj izvoljeni ženin priprost hlapec, pa kaj to dá, ker je pohlevne duše, bistro glave in ljubeznjivega srca! Upam da, te bo ljubil in spoštaval iz

celega srca. Res, da ni bogat, nič nima, pa saj denarja ne potrebuješ, imamo hvala Bogu vsega zadosti.

Tako je govoril stari graščak in on in njegova hči sta bila v srci zadovoljna in vesela.

Tedaj sta poklicala hlapca v sobo in mu razodela svoje sklepe. Naš brat s prva ni mogel verjeti; mislil je, da ga skušata ali da se ž njim šalita. Ko se je pa resnice prepričal, vskliknil je: odkod meni ta sreča? Goreče je stisnil svoji nevesti roko, in obljubil ji večno ljubezen in zvestobo.

Kmalu potem se je odpeljal s svojo nevesto na svoj dom po svoja brata, da bi ž njim šla na graščino.

Starejša dva brata sta ravno vino spravljala v sód, ko obstoji pred hišo krasna kočija. Začudena prihitita gledat, kaj da je; pa kako se zavzameta ta, ko zagledata svojega brata vsega v lesku! Mislila sta, da je prišel, da bi se zmaševal nad njima zaradi tega, ker sta ga tožila. Pa brat njima prijazno roko stisne in na kratko vse razloži, kaj in kako ter da je ta gospodičina njegova nevesta, in da ju je prišel obiskat, naj ju vzame seboj.

Vsa vesela sta tedaj brata pobrala svoje reči; naložili so pa tudi sód novo pridelanega vina, vsedli so v voz in odpeljali se proti graščini.

Kmalu potem je bila velika gostija. Od blizo in daleč so se pripeljali svatje in gostje ter čestitali mlademu ženinu in nevesti na njiju veseli dan; vošili so njima srečo, blagoslov božji in dolgo življenje. In res je naš brat dolgo in veselo živel s svojo ženo, iz celega srca jo je ljubil, kakor mora mož svojo ženo ljubiti.

Imel je mnogo zalih sinov in brhkih hčerá, kateri so mu na stara leta veselje delali.

Vino pa, ki sta ga brata pridelala, to je vendarle tudi pil na gostiji mlajši brat.

Vi pa, dragi bralci, ko bi katerega kedaj zadela vinska delitev, naj si le na dnú izbere svoj del, more biti ga zadene taka sreča, kakor je našega brata.

Smešnica 24. „Pater povej, kaj so gospod pridigovali!“ praša o starši svojega sinka, ki je od popoldanske službe božje prišel domu. „Kaj“, reče sin premišljeva, „kaj?“ rekli so, da je enkrat bil velik svetnik, ki ničesar ni imel, pa je vse ubožcem zapustil“.

Razne stvari.

(Mil. knezoškof) so imeli danes slovesno sv. mašo v novi cerkvi Srca Jezusovega v Gradci a vrnejo se še dnes domov.

(Izlet.) Slov. dijaki na c. kr. vseučilišči v Gradci se družijo v društvu „Triglav“ in

bili so prišli v nedeljo v Ljutomer. O tem izletu se nam piše, da je bila zlasti veselica, ki so jo napravili v g. Valpotičevi gostilni, iz vrstna ter se je je obilo domače gospóde vdeležilo.

(Letni občni zbor) podružnice sv. Cirila in Metoda v Žavcu bode dne 14. junija t. l. v prostorih g. Janez Hausenbichlerja (pri lepem vremenu na vrtu). Vspored sestavlja se iz zborovanja tombole, in veselice; pri tej je petje, godba, govori deklamacija itd. Začetek zborovanja točno ob 3. uri popoldne. K obilnej udeležbi uljudno vabi odbor.

(Veliki zbor) „Matice Slovenske“ bode v sredo dne 1. julija ob 1/2 5. uri popoldne v mestni dvorani v Ljubljani. Vrsta razpravam je ta-le: Predsednikov ogovor, račun o društvenem novčnem gospodarstvu v dobi od 1. januarja do 31. decembra 1890. l., Volitev treh računskih presojevalcev (§ 9. a) dr. pravil), proračun za l. 1893, letno poročilo o odborovem delovanju v dobi od 1. junija 1890 do 31. maja 1891 leta in dopolnilna volitev društvenih odbornikov.

(Na srednjih šolah,) gimnazijah in realkah, je po celi Avstriji, tedaj brez Ogerske, 75.645 učencev. Na gimnazijah se jih uči 55.516, na realkah pa 20.129.

(Smrtna kosa.) Včera, dne 10. junija, v jutro ob 6. uri je umrla pri čč. šolskih sestrah v Mariboru s. Bonaventura Suhač v 38. letu svoje dobe. Ranika sestra je bila izgledna učiteljica in tudi nadarjena slov. pesnica. Nekaj let pa je že bolehal ali pri vseh svojih bolečinah bila si je še ohranila svoje veselo, pobožno sree. Naj počiva v miru!

(Častni občan.) Obč. zastop okolice Celje izvolila je v častnega občana občine svoje č. g. Ljud. Hudovernika, prej več let kaplana v Celji, sedaj korvikarja pri stolni cerkvi v Mariboru.

(Podružnica) sv. Cirila in Metoda v Brežicah se je ustanovila za Brežiški okraj ter šteje sedaj 11 ustanovnikov, 49 letnikov in 46 podpornih udov, v vsem torej 146 udov.

(Pokojna sestra) Bonaventura Suhač je učila dalje časa na dekliški šoli čč. šolskih sester v Mariboru, 11 let na dekliški šoli okolice v Celji; zadnji čas je bila voditeljica šole čč. šolskih sester v Mariboru ter je ob enem učila slovenščino na njih ženskem učiteljski.

(Obč. volitev.) Pri sv. Petru v Sav. dolini so zmagali tudi takrat, da-si z vso silo, nemškutarji in imajo torej v obč. zastopu še tudi naprej J. Lenko in njega vredni tovariši večino.

(Umrli) je dne 7. junija v Koprivnici č. g. Jožef Pečnik. zadnje leto v začasnem pokoji, prej kaplan v Celji, v starosti 28 let. Bil je iskren duhovnik in jako vnet za blagor vernega slov. ljudstva. Blag mu spomin!